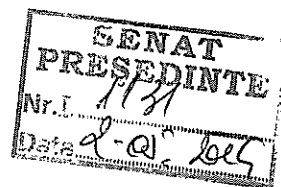
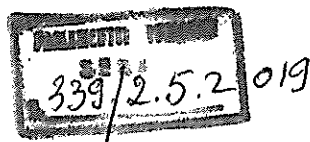


R O M Â N I A



PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 2 mai 2019

Domnului Călin Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE asupra

Legii pentru modificarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executărilor lucrărilor de construcții

Legea pentru modificarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții are ca obiect de reglementare trecerea din sfera ilicitului penal în cea a ilicitului contravențional a faptelor de executare fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, a lucrărilor prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. c), e) și g) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor din construcții. Precizăm că, în forma transmisă la promulgare, legea menționată a făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională prin Decizia nr. 142 din 13 martie 2019 a respins criticile de neconstituționalitate formulate. Dincolo de aspectele de constituționalitate, apreciem că se impune reexaminarea de către Parlament a Legii pentru modificarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții din perspectiva oportunității dezincriminării faptelor prevăzute de art. 24 lit. a) prin raportare la categoriile de lucrări reglementate de art. 3 alin. (1) lit. c) și e) din această lege, sub aspectul implicațiilor pe care aceste măsuri legislative le au asupra siguranței în construcții și a protejării unor valori sociale deosebit de importante precum viața, integritatea corporală sau protecția mediului înconjurător.

Potrivit dispozițiilor art. 24 lit. a) și ale art. 3 alin. (1) lit. c), e) și g) din Legea nr. 50/1991 în forma în vigoare, constituie infracțiune executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a următoarelor categorii de lucrări: „c) lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare, modernizare și reabilitare privind căile de comunicație de orice fel, drumurile forestiere, lucrările de artă, rețelele și dotările tehnico-edilitare, bransamente și racorduri la rețele de utilități, lucrările hidrotehnice, amenajările de albie, lucrările de îmbunătățiri funciare, lucrările de instalații de infrastructură, lucrările pentru noi capacități de producere, transport, distribuție a energiei electrice și/sau termice, precum și de reabilitare și re tehnologizare a celor existente”; „e) lucrări de foraje și excavări necesare pentru efectuarea studiilor geotehnice și a prospecțiunilor geologice, proiectarea și deschiderea exploatărilor de cariere și balastiere, a sondelor de gaze și petrol, precum și a altor exploatări de suprafață, subterane sau subacvatice”, precum și „organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau de rulote”; „g) organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau de rulote”.

Având în vedere că atât prin Legea nr. 50/1991, cât și prin alte reglementări din domeniu, precum Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul se urmărește respectarea regimului construcțiilor, respectiv, al calității și disciplinei în construcții, ansamblul obligațiilor stabilite prin aceste acte normative are ca finalitate protejarea interesului general pe care urbanismul și amenajarea teritoriului, precum și securitatea și siguranța în construcții îl reprezintă.

Așa cum s-a reținut chiar prin Decizia nr. 142/2019, par. 41 „obligația obținerii autorizației de construcție are drept scop prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare (...) așa fiind, amplasarea, proiectarea, executarea și funcționarea construcțiilor sunt operațiuni care trebuie să respecte planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, precum și anumite standarde de calitate și siguranță”.

Totodată, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că „Legea nr. 50/1991 reglementează condițiile în care trebuie să aibă loc executarea lucrărilor de construcții, stabilind în sarcina deținătorului titlului de proprietate asupra unui imobil - teren și/sau construcții - anumite obligații ce derivă din necesitatea protejării interesului general pe care sistematizarea și amenajarea teritoriului, precum și securitatea și siguranța în construcții îl reprezintă. Ca atare, potrivit acestei legi, construcțiile civile, industriale, agricole sau de orice altă natură se pot realiza numai în baza autorizației de construire, ce reprezintă actul de autoritate al

administrației locale pe baza căruia se asigură aplicarea măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, proiectarea și executarea construcțiilor” (Decizia nr. 846/2007).

Or, din analiza categoriilor de lucrări a căror executare fără autorizație de construire sau a căror desființare nu mai atrag răspunderea penală, potrivit legii supuse reexaminării, apreciem că cele prevăzute de art. 3 lit. c) și e) din Legea nr. 50/1991 reprezintă lucrări de interes public. Pe cale de consecință, necesitatea tragerii la răspundere penală pentru faptele amintite subzistă, tocmai din perspectiva protejării unor valori sociale deosebit de importante precum viața, integritatea corporală sau protecția mediului înconjurător, răspunderea contravențională nefiind suficientă în raport de importanța acestor valori ce necesită protecție din partea statului.

Astfel, lucrările prevăzute de art. 3 lit. c) și e) din Legea nr. 50/1991 vizează investiții de infrastructură (autostrăzi, drumuri, poduri, apeducte, baraje), deschiderea de cariere și balastiere, bransamente, racorduri la utilități, lucrări privind căile de comunicații. Prin raportare la importanța și dimensiunile acestor categorii de lucrări, amploarea acestora și consecințele pe care lipsa sau nerespectarea autorizațiilor de construcții le pot avea asupra siguranței publicului sau asupra mediului înconjurător, apreciem că se impune menținerea în sfera ilicitului penal a acestor fapte.

Dezincriminarea faptelor amintite este de natură să afecteze chiar realizarea unor investiții publice, încurajând intervenții neautorizate asupra autostrăzilor, drumurilor județene, podurilor, rețelelor electrice sau în realizarea forajelor, generând riscuri la adresa siguranței cetățenilor. Or, așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 142/2019, par. 55, legiuitorul are obligația de a lua măsuri „în vederea apărării valorilor sociale ocrotite prin lege, prin adoptarea instrumentelor legale necesare în scopul prevenirii stării de pericol și a fenomenului infracțional, cu excluderea oricăror reglementări de natură să ducă la încurajarea acestui fenomen”, aspect care decurge chiar din art. 1 alin. (3) din Constituție.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executărilor lucrărilor din construcții.



PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS